

200703819/1.

Datum uitspraak: 1 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/31076 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 8 mei 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juni 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

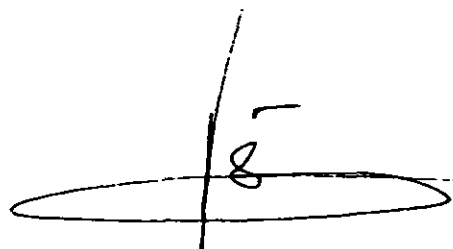
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 augustus 2007

156-551.

Verzonden: 1 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

productie 1
II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/31076

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Sierra Leone nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. A. Portier, advocaat te Arnhem,

en

de Staatssecretaris van Justitie
(voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie),
verweerder,
gemachtigde: mr. H.M. Pascha, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 mei 2006 heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van eiseres om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en ambtshalve geweigerd eiseres een verblijfsvergunning regulier te verlenen onder een beperking, verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (hierna: amv).

Bij brief van 29 juni 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 19 april 2007, waar eiseres en haar gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

Ten aanzien van de weigering van een verblijfsvergunning asiel:

2.1 Op grond van artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) kan, voor zover van belang, een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij

Reg.nr.: AWB 06/31076

2

uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;

c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;

d. [...]

e. die als echtgenoot of echtgenote of minderjarig kind feitelijk behoort tot het gezin van de vreemdeling, bedoeld onder a tot en met d, die dezelfde nationaliteit heeft als die vreemdeling en gelijktijdig met deze vreemdeling Nederland is ingereisd dan wel is nagereisd binnen drie maanden, nadat aan de vreemdeling bedoeld onder a tot en met d, de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, is verleend.

2.2 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.3 Eiseres heeft aan haar asielaanvraag – kort samengevat – het volgende ten grondslag gelegd. Zij is afkomstig uit in Sierra Leone. Toen zij 9 jaar oud was, is haar moeder bij een aanval op Freetown verdwenen. Tijdens een tweede aanval op Freetown, toen eiseres nog steeds 9 jaar oud was, zijn ook haar vader en zus verdwenen. Eiseres heeft haar vader en zus sindsdien niet meer gezien. Na de tweede aanval trok zij in bij een vrouw die zij noemde. Zij moest de afwas doen voor het cateringbedrijfje van .

Zij kreeg daar slecht te eten en als zij weigerde af te wassen, kreeg zij wel eens een klap. Een klant van het cateringbedrijfje zag dat eiseres vaak huilde en vroeg of ze bij hem wilde komen wonen. In 2004 trok zij in bij de klant en zijn vrouw. Een jaar later, op 24 juli 2005, hielpen deze mensen haar het land te verlaten. Op 25 juli 2005 kwamen zij per vliegtuig aan in Nederland. In Nederland heeft eiseres haar moeder teruggevonden.

2.4 Verweerder heeft in het bestreden besluit onder verwijzing naar artikel 31, eerste lid, aanhef en onder f van de VW 2000 aan eiseres tegengeworpen dat zij geen documenten heeft ingebracht die haar reisverhaal onderbouwen. Verweerder heeft evenwel aan eiseres niet expliciet tegengeworpen dat het asielrelaas ongeloofwaardig wordt geacht en heeft evenmin gewezen op hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden in het asielrelaas. Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat aan het ontbreken van documenten in deze zaak geen doorslaggevende betekenis wordt toegekend. Gelet op het vorenstaande concludeert de rechtbank dat partijen niet verdeeld zijn over de geloofwaardigheid van het asielrelaas maar dat het geding is toegespitst op de vraag of uitgaande van dat asielrelaas door eiseres aannemelijk is gemaakt dat met betrekking tot haar persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan zoals bedoeld onder overweging 2.2.

2.5 Niet in geschil is dat eiseres niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en

Reg.nr.: AWB 06/31076

3

onder a, van de Vw 2000.

2.6 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiseres evenmin in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, omdat er geen sprake is van een reëel risico op een behandeling die door artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden wordt verboden. Dat eiseres wel eens geslagen zou worden binnen het gezin valt immers niet onder de hier bedoelde behandeling, aldus verweerder.

Hetgeen eiseres in beroep heeft aangevoerd, biedt onvoldoende aanknopingspunten om verweerder niet in deze overwegingen te volgen. Dat verweerder de woorden 'binnen het gezin' heeft gebruikt, terwijl eiseres al op jeugdige leeftijd haar familieleden uit het oog is verloren, doet hier niet aan af, nu – zoals in het verweerschrift is verduidelijkt – verweerder hier doelt op het slaan door met wie eiseres volgens verweerder in gezinsverband leefde.

2.7 Ten aanzien van het beroep van eiseres op artikel 29, aanhef, eerste lid en onder c, Vw 2000 overweegt de rechtbank als volgt. Niet in geschil is dat eiseres geen geslaagd beroep kan doen op het traumatabeleid. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich voorts in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de omstandigheden dat eiseres haar ouders op jonge leeftijd uit het oog heeft verloren en dat haar levensomstandigheden niet rooskleurig waren, niet kunnen worden aangemerkt als bijzondere individuele omstandigheden die tot verblijfsaanvaarding nopen. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat eiseres geen geslaagd beroep kan doen op het gelijkheidsbeginsel, omdat de zaken waarnaar zij verwijst onvoldoende vergelijkbaar zijn met de onderhavige zaak. Uit de overgelegde stukken, waaronder de minuten van beide zaken, blijkt immers dat in die zaken bij de verlening van die verblijfsvergunningen omstandigheden van doorslaggevend belang zijn geacht die niet in de onderhavige zaak aanwezig zijn, te weten verkrachting en gedwongen prostitutie respectievelijk het aanwezig zijn bij mishandeling van een familielid.

2.8 Verweerder heeft zich voorts terecht op het standpunt gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, nu zij niet voldoet aan het hier vereiste nareiscriterium. Dat eiseres dit criterium onredelijk vindt, kan niet tot een ander oordeel leiden, nu het hier een wettelijk criterium betreft.

2.9 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerdens standpunt dat geen rechtsgrond bestaat voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd aan eiseres in rechte kan standhouden.

Ten aanzien van de weigering van een verblijfsvergunning regulier:

2.10 Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 juncto artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Reg.nr.: AWB 06/31076

4

2.11 Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet onder een beperking verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend aan een alleenstaande minderjarige vreemdeling:

- a. wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Wet is afgewezen, anders dan met toepassing van artikel 30 van de Wet;
- b. die zich naar het oordeel van Onze Minister niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naartoe kan gaan, en
- c. voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naartoe kan gaan.

2.12 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier onder voormelde beperking, omdat zij adequate opvang heeft in Sierra Leone. Daartoe heeft verweerder overwogen dat eiseres blijkens haar verklaringen gedurende een lange periode, namelijk vijf à zes jaren, door is opgevangen en als afwashulp werkte in haar cateringbedrijfje. Dat eiseres zich niet gelukkig voelde en dat zij wel eens een klap kreeg als zij niet wilde afwassen, leidt niet tot het oordeel dat niet als adequate opvang aangemerkt kan worden, aldus verweerder. Voorts doet het feit dat eiseres beseft dat zij bij geen goede toekomst zou krijgen en dagelijks werkzaamheden diende te verrichten, volgens verweerder evenmin af aan het feit dat het verblijf bij als adequate opvang kan gelden. Uit de verklaringen van eiseres is niet gebleken dat niet in staat of niet willens is de zorg voor eiseres op zich te nemen, aldus verweerder.

De rechtbank is met eiseres van oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat opvang door – voor zover die mogelijkheid nog aanwezig moet worden geacht – als adequaat kan worden gezien, nu eiseres als kind heeft gedwongen om voor haar te werken. Anders dan verweerder is de rechtbank van oordeel dat uit de verklaringen van eiseres tijdens het nader gehoor al voldoende duidelijk blijkt dat sprake was van dwang. Eiseres heeft daar immers verklaard dat zij werd geslagen, als zij niet wilde afwassen en dat zij slecht te eten kreeg. Voorts heeft zij verklaard, dat zij vaak huilde omdat zij het slecht had. In de correcties en aanvullingen is in verband daarmee aangegeven, dat eiseres wil benadrukken dat zij als slaaf werd behandeld en van 's-morgens vroeg tot 's-avonds laat gedwongen werd om te werken.

2.13 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerdens standpunt dat geen rechtsgrond bestaat voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling aan eiseres onvoldoende draagkrachtig is gemotiveerd.

2.14 Gelet op het bovenstaande dient het bestreden besluit op grond van artikelen 3:2 en 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht te worden vernietigd en het beroep gegrond te worden verklaard.

2.15 Tevens bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van haar beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Met toepassing van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht worden deze kosten vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het

Reg.nr.: AWB 06/31076

5

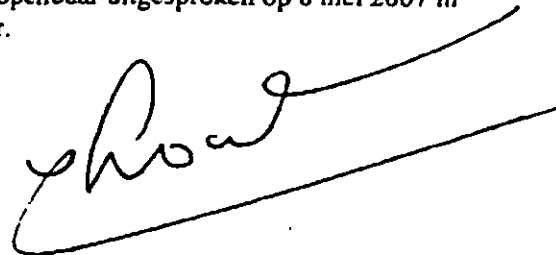
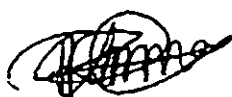
verschijnen ter zitting en wegingsfactor 1).

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 644,- te betalen door de Staat der Nederlanden aan eiseres.

Aldus gegeven door mr. R.J. van Lochem en in het openbaar uitgesproken op 8 mei 2007 in tegenwoordigheid van drs. P.F. Lammers als griffier.

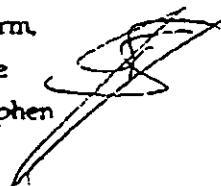
Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

08 MEI 2007

Voor copie conform.
De griffier van de
rechtbank te Zutphen

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de beer
irane van etten
ossia huber
cheryl lucassen
catrid portier
jan hern van rijswijk
mleke van willigen
advokaten en procureurs

treas derksen
jose perze binkhorst
luana pomice
anne-marie willeveen
administratie

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
tevens per fax: 070 - 365 1380

Arnhem: 1 juni 2007

APPELSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 06/31076

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3257	B - 1 JUN 2007
ZAAKNR. 20703019/1	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Inzake:

Geboren op:

Nationaliteit:

Sierra Leone

IND-nummer:

0507.27.0339

Geeft te kennen:

geboren op van Sierra Leone nationaliteit,
woonachtig (op het adres van haar moeder) aan de
maar ten deze woonplaats kiezend te 6821 CP Arnhem aan de Sloetstraat 69, bij het kantoor van
mr A. Portier, zijnde het Advokatenkollektief Sloetstraat, en die uitdrukkelijk door appellante is
gemachtigd en als haar gemachtigde zal optreden met het recht van vervanging; dat appellante
hierbij hoger beroep instelt tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de
Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Zutphen, (productie 1), gedateerd
op 8 mei 2007 en dezelfde dag verzonden waarbij;
Het beroep van eiseres gegrond wordt verklaard; het bestreden besluit wordt vernietigd; en
wordt bepaald dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van die
uitspraak.

Ondergetekende, mevrouw mr A. Portier, is bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep. Appellante heeft geen wettelijk vertegenwoordigster in Nederland.

Het appelschrift rust op de navolgende grieven.

Grief 1:

Onder punt 2.7 van de uitspraak oordeelt de rechtbank dat:

Verweerder zich voorts in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de omstandigheden dat eiseres haar ouders op jonge leeftijd uit het oog heeft verloren en dat haar levensomstandigheden niet rooskleurig waren, niet kunnen worden aangemerkt als bijzondere individuele omstandigheden die tot verblijfsaanvaarding roepen. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat eiseres geen geslaagd beroep kan doen op het gelijkheidsbeginsel, omdat de zaken waarnaar zij verwijst onvoldoende vergelijkbaar zijn met de onderhavige zaak. Uit de overgelegde stukken, waaronder de minuten van beide zaken, blijkt immers dat in die zaken bij de verlening van die verblijfsvergunningen omstandigheden van doorslaggevend belang zijn geacht die niet in de onderhavige zaak aanwezig zijn, te weten verkrachting en gedwongen prostitutie respectievelijk het aanwezig zijn bij mishandeling van een familielid.

Appellante meent dat de rechtbank ten onrechte een eigen oordeel in de plaats van een oordeel van verweerder stelt. Appellante heeft namelijk 2 andere zaken aangehaald, in welke beide zaken de vreemdelingen aan hun aanvragen voornamelijk ten grondslag hadden gelegd het gegeven dat zij directe gezinsleden in Nederland hadden en er geen familieleden meer in hun land van herkomst verbleven.

In beide aangehaalde zaken werd aan de vreemdelingen een verblijfsvergunning op grond van overige individuele klemmende redenen van humanitaire aard verleend.

In deze procedure werd door de IND Zwolle stug volgehouden, niet gehinderd door enige kennis van zaken en zonder daaromtrent navraag te doen bij de IND Den Bosch die de verblijfsvergunning had verleend, dat de in de eerste aangehaalde zaak, van mevrouw Mputu, verblijf werd verleend op grond van het traumatabeleid.

En in deze procedure heeft verweerder nimmer inhoudelijk gemotiveerd gereageerd op het door

appellante gedane beroep p het gelijkheidsbeginsel met betrekking tot de tweede aangehaalde zaak.

De rechtbank had dan ook dienen te oordelen dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat appelante geen omstandigheden heeft aangevoerd die kunnen worden aangemerkt als bijzondere individuele omstandigheden tot verblijfsaanvaarding nopen. Inzake het beroep op het gelijkheidsbeginsel heeft verweerder ten aanzien van de zaak I een onjuiste motivering gegeven en ten aanzien van de zaak II heeft verweerder helemaal geen motivering gegeven.

Gemachtigde overlegt hierbij een uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Zwolle d.d. 15 november 2006, waarin wordt verwoord hoe de IND omdient te gaan met een beroep op het gelijkheidsbeginsel. Met name wordt verwezen naar de punten 2.6 en 2.7 van deze uitspraak.

De zaken waarnaar appellante heeft verwezen zijn wel degelijk voldoende vergelijkbaar met onderhavige zaak, want in beide zaken was met name een beroep gedaan op het gegeven dat de aanvragers directe gezinsleden in Nederland en geen familie meer in hun herkomstland hadden net zoals bij appellante het geval is.

In de eerste zaak was inderdaad sprake van verkrachting en gedwongen prostitutie, maar dat leidde niet tot verblijfsaanvaarding op grond van het traumatabeleid. In de tweede zaak was een vreemdeling inderdaad aanwezig bij mishandeling van en familielid, maar ook dat leidde niet tot verblijfsaanvaarding op grond van het traumatabeleid. Want in die tweede zaak kreeg het mishandelde familielid een verblijfsvergunning op grond van het traumatabeleid, terwijl die andere familieleden pas in een 2^e asielprocedure een verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard verkregen.

De rechtbank had dienen te concluderen dat de afwijzing van het verzoek van appellante om een verblijfsvergunning op grond van haar bijzondere individuele omstandigheden, zoals het verlies van beide ouders en haar tweelingzusje op 9-jarige leeftijd, het slachtoffer zijn geworden van kindslavernij, het gesmokkeld worden naar Nederland (waarbij zij door de smokkelaars werd gedwongen een diamant door te slikken en zij gelukkig kon ontsnappen aan het gedwongen in

de prostitutie in Nederland terecht komen), het gegeven dat haar moeder en oom en 2 halfbroertjes zich hier bevinden en zij geen familieleden meer in Sierra Leone heeft, onvoldoende draagkrachtig werd gemotiveerd.

Grief 2:

De rechtbank oordeelde onder punt 2.8 van de uitspraak dat:

Verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor verlening van en verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, nu zij niet voldoet aan het hier vereiste nareiscriterium. Dat eiseres dit criterium onredelijk vindt, kan niet tot een ander oordeel leiden, nu het hier een wettelijk criterium betreft.

De rechtbank miskent hierbij echter dat dit gegeven wel als een bijzondere individuele omstandigheid meegewogen had kunnen worden om op grond van klemmende redenen van humanitaire aard tot verblijfsaanvaarding over te gaan.

In casu kwam haar moeder medio 1999 in Nederland binnen en werd zij pas medio 2004 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd (en tegelijkertijd voor onbepaalde tijd), hetgeen betekent dat appellante indien zij binnen 3 maanden nadat aan haar moeder die verblijfsvergunning was verleend Nederland was ingereisd zij wel aan dat nareiscriterium zou hebben voldaan.

Gemachtigde meent dat verweerder in deze zaak een prachtige kans heeft laten liggen om appellante met haar moeder en overige familieleden te herenigen vanwege bijzondere individuele omstandigheden.

PETITUM:

Redenen waarom appellante u verzoekt om de bestreden uitspraak van de rechtbank te Zutphen van 8 mei 2007 te vernietigen.

Hoogachtend,

Mr A. Portier Advocaat.